

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 432/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. augusta 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], toho času v [REDAKČIA], pre namietané porušenie základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 a jej upovedomením z 24. apríla 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 a jej upovedomením z 24. apríla 2017.

2. Z obsahu podanej sťažnosti vyplýva, že sa sťažovateľ svojím podnetom z 1. novembra 2016 na generálnej prokuratúre domáhal preskúmania zákonnosti postupu Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „generálne riaditeľstvo zboru“) v súvislosti s vybavením jeho žiadostí o prešetrenie vybavenia sťažností vedenej pod sp. zn. GR ZVJS-31-23/13-2016 a sp. zn. GR ZVJS-31-24/13-2016, a to z dôvodu nevysporiadania sa so žiadnou z konkrétnych sťažovateľových námietok týkajúcich sa podmienok stravovania v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov (ďalej len „ústav“) a následne porušenia § 65da a nasl. zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 4/2001 Z. z.“). Prokurátor generálnej prokuratúry sťažovateľov podnet z 1. novembra 2016 postúpil na ďalšie konanie generálnemu riaditeľstvu zboru, o čom písomne upovedomil sťažovateľa listom sp. zn. IV/2 Gn 157/16/1000 z 24. novembra 2016. Generálne riaditeľstvo zboru svojím listom sp. zn. GR ZVJS-31-24-3/13-2016 z 1. decembra 2016 sťažovateľovi oznámilo, že podľa § 65dk ods. 9 zákona č. 4/2001 Z. z. proti spôsobu vybaveniu žiadosti nemožno podať novú žiadosť. Podnetom zo 17. decembra 2016 adresovaným generálnej prokuratúre sa sťažovateľ podľa vlastného vyjadrenia „... domáhal preskúmania zákonnosti postupu prokurátora pri vybavení podnetu z 1.11.2016 s tým, že postúpením podnetu z 1.11.2016 priamo porušovateľovi jeho práv, a navyiac v situácii, keď GR ZVJS nemá žiadne procesné prostriedky na prešetrenie tohto podania, bol porušený zákon č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, a toto bolo potvrdené aj oznámením GR ZVJS z 1.12.2016“. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ výslovne „zdôraznil, že neexistuje žiaden iný osobitný predpis, na základe ktorého by sa mohol domôcť nápravy“. Generálna prokuratúra vyhodnotila sťažovateľov podnet ako neopodstatnený a písomne ho listom sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 zo 17. marca 2017 o tom upovedomila, pričom ako neopodstatnený bol vyhodnotený aj opakovaný podnet sťažovateľa, o čom generálna prokuratúra upovedomila sťažovateľa listom sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 z 24. apríla 2017. V ďalšom podal sťažovateľ na ústavnom súde sťažnosť.

3. Sťažovateľ v podstatnom namieta, že „Záver odporcu, že postup GR ZVJS v konaní o sťažnosti odsúdeného podľa zákona č. 4/2001 Z.z. prokuratúra skúmať nemôže, nemá oporu v právnom poriadku. S poukazom na § 96 zákona č. 475/2005 Z.z.

a ustanovenia zákona č. 153/2001 Z.z. uvedené vyššie, je pôsobnosť prokuratúry na konanie o podnetoch odsúdeného namietajúcich porušenie zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov zo strany Zboru väzenskej a justičnej stráže a jeho organizačných súčastí nesporná. Len pre úplnosť treba zdôrazniť, že ustanovenie § 31 ods. 3 písm. f) zákona č. 153/2001 Z.z. (že podnetom nie je podanie, ktoré je sťažnosťou alebo iným podaním podľa osobitného predpisu) nemožno vykladať a aplikovať spôsobom znamenajúcim v dôsledku zbavenie sa povinností prokuratúry a odkázanie podávateľa podania na nespôsobilé prostriedky nápravy. Konanie o sťažnosti odsúdeného je konaním podľa osobitného predpisu zákona č. 4/2001 Z.z. a pokiaľ v rámci tohto konania vyčerpá všetky prípustné prostriedky a následne sa podnetom podľa zákona č. 153/2001 Z.z. domáha nápravy namietaných pochybení posledného kompetentného orgánu v rámci ZVJS, ktorý nápravu v konaní podľa osobitného predpisu nezjednal, nejde o podanie podľa osobitného predpisu (takéto podania boli už vyčerpané), ale o podnet podľa zákona č. 153/2001 Z.z.. o ktorom je prokuratúra povinná konať. Aplikácia ustanovenia § 31 ods. 3 písm. f) zákona č. 153/2001 Z.z. tak pripadá do úvahy výlučne v situácii, keď podanie odsúdeného doručené na prokuratúru je obsahovo jednoznačne iným podaním podľa osobitného predpisu, pričom by prokuratúra v súlade s princípom právnej istoty mala jednoznačne špecifikovať o aké podanie podľa jej názoru ide, aby nebol odsúdený odkázaný na nespôsobilý prostriedok nápravy, a aby orgán, ktorému bude takéto podanie postúpené, o ňom v súlade s príslušným osobitným zákonom aj konal a nezbavoval sa zodpovednosti odkazom na nepríslušnosť konať o takomto podaní, čo je žiaľ na GR ZVJS praxou.“. Podľa názoru sťažovateľa «Odporca pochybil aj v súvislosti s hodnotením podnetu zo 17.12.2016 a jeho posúdením ako „bežného podania“, keďže pre takýto postup nemá procesný základ, v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy môže konať len v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a zákon č. 153/2001 Z. z. v ustanovení § 31 ods. 3, a § 33 jednoznačne upravuje nakladanie s podaniami, ktoré nie sú podnetom, pričom „bežné podanie“ legálne nedefinuje a neupravuje postup o ňom.». Sťažovateľ v závere svojej argumentácie teda uzatvára, že «Podnetom z 1.11.2016 sa domáhal... preskúmania zákonnosti postupu GR ZVJS a bol svojvoľne a v rozpore s právnym poriadkom (uvedené vyššie) postúpený tomuto orgánu. Podnetom zo 17.12.2016 sa domáhal... preskúmania zákonnosti postupu prokurátora GP SR pri vybavovaní podnetu z 1.11.2016, toto podanie nemožno vyhodnotiť

inak ako podnet podľa zákona č. 153/2001 Z.z. a jeho charakteristiku nemožno zmeniť arbitrárnym konštatovaním, že išlo len o „bežné podanie“, a fakticky tým zakryť nezákonnosť postupu prokurátora GP SR.».

4. V petite podanej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 porušené bolo.

2. Upovedomenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000-9 zo dňa 24.4.2017 sa zrušuje a vec sa vracia Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

3. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky sa zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa.

4. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 1 500 EUR...“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento

zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

7. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav vecí použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu teda predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana v zákonom predpokladanej kvalite poskytne (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04). Už formulované ústavné závery sa v zásade vzťahujú nielen na ochranu poskytovanú súdmi, ale aj na ochranu poskytovanú inými orgánmi Slovenskej republiky.

8. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne

neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

9. Z písomného upovedomenia generálnej prokuratúry sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 z 24. apríla 2017 vyplýva:

«Na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „GP SR“) bolo dňa 12. 04.2017 doručené Vaše podanie s vecným označením „Opakovaný podnet na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora GP SR vo veci sp.zn. IV/2 Gn 157/16/1000 v súvislosti s postúpením podnetu orgánu nepríslušnému na jeho vybavenie“ s dátumom 23. 03. 2017.

Vo svojom podaní z 23. 03. 2017 primáme vyjadrujete svoju nespokojnosť s obsahom písomného upovedomenia Vašej osoby zástupcom riaditeľky trestného odboru GP SR zo dňa 17. 03. 2017 pod sp.zn. IV/2 Gn 183/16/1000-7, ktorým Vám bol podrobne vysvetlený a zdôvodnený postup prokurátora trestného odboru GP SR vo veci vedenej pod sp.zn. IV/2 Gn 157/16/1000. Opätovne sa domáhate nápravy vo Vami uvedenom smere s tým, že v opačnom prípade sa opätovne obrátite na Ústavný súd Slovenskej republiky z dôvodu porušovania Vašich zákonných práv.

Po preskúmaní Vášho predmetného podania z 23. 03. 2017 a súvisiaceho spisového materiálu GP SR sp.zn. IV/2 Gn 157/16/1000 konštatujem, že v podaní neuvádzate žiadne nové právne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu prijatia akýchkoľvek prokurátorských opatrení. Z tohto dôvodu v celom rozsahu v podrobnostiach odkazujem na obsah písomného upovedomenia sp.zn. IV/2 Gn 183/16/1000-7 zo 17. 03. 2017, ktoré Vám bolo riadne doručené.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v rozsahu ustanovenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie podanie, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor príslušný na vybavenie podnetu je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov odo dňa, keď mu bol podnet pridelený na vybavenie. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor alebo nim určený prokurátor.

Čo sa týka Vašich ďalších námietok konštatujem, že zo znenia vyššie uvedených zákonných ustanovení je jednoznačne zrejmé, že v danom prípade nedošlo zo strany prokurátora GP SR k žiadnemu pochybeniu, respektíve porušeniu zákona, pretože Vami uvádzaná dvojmesačná lehota, na nedodržanie ktorej v predmetnom podaní poukazujete, sa vzťahuje výlučne na podnety a opakované podnety podľa zákona o prokuratúre. Vaše podanie s vecným označením „Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora GP SR vo veci sp.zn. IV/2 Gn 157/16/1000-4, v súvislosti s postúpením môjho podania, o čom som bol upovedomený listom z 24. 11. 2016“ s dátumom 17. 12. 2016 však nebolo z dôvodov obsiahnutých vo vyššie uvedenej písomnosti sp.zn. IV/2 Gn 183/16/1000-7 zo 17. 03. 2017 na GP SR vyhodnotené ako podnet podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre, ale len ako bežné podanie, na ktoré bolo reagované vysvetľujúcim neformálnym písomným upovedomením.»

10. Z písomného upovedomenia generálnej prokuratúry sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 zo 17. marca 2017 vyplýva:

«Na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „GP SR“) bolo dňa 21. 12. 2016 doručené Vaše podanie s vecným označením „Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora GP SR vo veci sp.zn. IV/2 Gn 157/16/1000-4, v súvislosti s postúpením môjho podania, o čom som bol upovedomený listom z 24. 11. 2016“ s dátumom 17. 12. 2016.

V uvedenom podaní zo 17. 12. 2016 vyjadrujete svoju faktickú nespokojnosť s tým, že prokurátor GP SR dňa 24. 11. 2016 pod sp.zn. IV/2 Gn 157/16/1000-3

Vaše predchádzajúce podanie z 01. 11. 2016 s vecným označením „Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže v súvislosti s vybavením Žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, sp.zn. GR ZVJS-31-23/13-2016 a sp.zn. GR ZVJS-31-24/13-2016“ nevyhodnotil ako podnet podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre, ale ho bez preskúmania a zaujatia stanoviska postúpil na ďalšie konanie Generálnemu riaditeľstvu Zboru väzenskej a justičnej stráže v Bratislave (ďalej len „GR ZVJS“), teda priamo porušovateľovi Vašich práv, o čom ste boli riadne písomne vyrozumený toho istého dňa písomnosťou sp.zn. IV/2 Gn 157/16/1000 - 4. Postúpenie Vášho uvedeného podania z 01. 11. 2016 prokurátorom GP SR na GR ZVJS vyhodnocujete ako nezákonné, čím bol porušený zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.

Po preskúmaní Vášho predmetného podania zo 17. 12. 2016 a súvisiacich spisových materiálov GP SR sp.zn. IV 2 Gn 157/16/1000 a GR ZVJS sp.zn. GR ZVJS-31-24-3/13-2016, GR ZVJS-31-24/13-2016 a GR ZVJS-31-23/13-2016 konštatujem v danom prípade zákonnosť a správnosť postupu prokurátora trestného odboru GP SR.

Podľa § 96 zákona č. 4 75/2005 Z. z- o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu (zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov).

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori dozorom nad zachovávaním zákonnosti v miestach, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody alebo osoby, ktorých osobná sloboda je obmedzená na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu.

Podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre prokurátor dozerá okrem iného na to, aby v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva trest odňatia slobody boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v rozsahu ustanovenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať

opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie podanie, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti.

Podľa § 31 ods. 3 zákona o prokuratúre podnetom podľa tohto zákona nie je podanie, ktoré

a) je anonymné,

b) nie je čitateľné alebo zrozumiteľné,

c) má charakter dopytu, vyjadrenia, názoru, návrhu alebo žiadosti,

d) je zaslané na prokuratúru len pre informáciu,

e) poukazuje na nedostatky v činnosti orgánu verejnej moci, ktorých odstránenie alebo vybavenie je upravené osobitným predpisom alebo ktorých odstránenie alebo vybavenie nepatri do pôsobnosti prokuratúry,

f) je sťažnosťou alebo iným podaním podľa osobitného predpisu,

(napríklad zákon č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov)

g) je oznámením o skutočnostiach, že bol spáchaný trestný čin, alebo iným podaním, na vybavenie ktorého sa vzťahuje Trestný poriadok.

Podľa § 65da ods. 1 zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon „o Zbore väzenskej a justičnej stráže“) obvinený alebo odsúdený má právo podať sťažnosť podľa tohto zákona.

Podľa § 65da ods. 2 zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže sťažnosť podľa tohto zákona je podanie obvineného alebo odsúdeného (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým sa domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, o ktorých sa domnieva, že boli porušené činnosťou alebo nečinnosťou organizačnej zložky zboru podľa § 2 ods. 1, a zároveň poukazuje na konkrétne nedostatky, ktorých odstránenie je v pôsobnosti organizačnej zložky zboru, najmä na porušenie právnych predpisov alebo vnútorných predpisov zboru.

Podľa § 65da ods. 3 zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže sťažnosťou podľa tohto zákona nie je podanie ktoré,

a) má charakter dopytu, vyjadrenia, názoru, žiadosti, podnetu alebo návrhu a nie je v ňom jednoznačne vyjadrené, ochrany akého svojho práva alebo právom chráneného záujmu sa obvinený alebo odsúdený domáha,

e) je návrhom na preskúmanie poskytovania zdravotnej starostlivosti,

Podľa § 65dm ods. 6 zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže postup organizačnej zložky zboru alebo ministerstva pri vybavovaní sťažnosti podľa tohto zákona nie je preskúmateľný súdom.

Aplikujúc, a to aj prostredníctvom analógie (§ 65dm ods. 6 zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže), vyššie citovanú právnu úpravu konštatujem, že Vami napadnutý postup Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v Leopoldove (ďalej len „ústav v Leopoldove“), ako aj následný postup GR ZVJS, pri vybavovaní Vašej sťažnosti, respektíve sťažnosti podľa § 65da ods. 2 zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže, nie je možné preskúmať prokurátorom, a to žiadneho stupňa prokuratúry, z dôvodu nedostatku jeho pôsobnosti na výkon dozoru, a teda Vaše podanie z 01. 11. 2016 prokurátor trestného odboru GP SR správne nevyhodnotil ako podnet podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre, ale ho dňa 24. 11. 2016 písomnosťou sp.zn. IV/2 Gn 157/16/1000-3 postúpil za účelom vyhodnotenia a prípadného prijatia ďalších zákonných opatrení vecne príslušnému GR ZVJS v Bratislave.

Zo zadováženého spisového materiálu pritom vyplýva, že Vaša sťažnosť - prvotné písomné podanie zo dňa 05. 05. 2016 s vecným označením „Sťažnosť pre porušenie práva na stravovanie v dňoch 03. 05. - 05. 05. 2016“, týkajúce sa údajnej absencie minimálneho množstva bielkovín v podávanej strave odsúdeným v ústave v Leopoldove, bola dňa 28. 07. 2016 riadne prešetrená a zákonným spôsobom vybavená, o čom ste boli riadne písomne vyrozumení riaditeľom ústavu v Leopoldove písomnosťou č. ÚVTOS a UVV-st'-OaO-23/2016 dňa 04. 08. 2016. Zároveň ste dňa 06. 05. 2016 v ústave v Leopoldove podali ústne do zápisnice ďalšiu sťažnosť, týkajúcu sa údajného sústavného porušovania Vášho práva na stravovanie za ostatného pol roka, spočívajúceho v malých množstvách mäsa a mäsových výrobkov, mlieka a mliečnych výrobkov vo Vašej strave v uvedenom ústave, ktorá bola taktiež riadne prešetrená, a to dňa 27. 07. 2016, o čom ste boli riadne písomne vyrozumení riaditeľom ústavu v Leopoldove písomnosťou č. ÚVTOS a UVV-st'-OaO-24/2016 dňa 03. 08. 2016.

Dňa 25. 08. 2016 bolo z ústavu v Ilave, prostredníctvom ústavu v Leopoldove, doručené GR ZVJS Vaše ďalšie podanie z 05. 08. 2016 s vecným označením „Žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti Ústavom na výkon trestu odňatia slobody a Ústavom na výkon väzby v Leopoldove Záznamom o prešetrení sťažnosti č. ÚVTOS a ÚVV-st'-OaO-24/2016 zo dňa 27. 07. 2016, doručeným dňa 03.08.2016 a Záznamom o prešetrení sťažnosti č. ÚVTOS a ÚVV-st'-OaO-23/20/6 zo dňa 28.07.2016, doručeným dňa 04. 08. 2016“. Na základe tejto Vašej žiadosti podľa § 65dk ods. 1 zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže o prešetrenie vybavenia Vašich vyššie uvedených sťažností, bol následne na stupni GR ZVJS preskúmaný spôsob ich vybavenia v ústave v Leopoldove, a to v dňoch 31. 08. 2016, respektíve 06. 09. 2016, o čom ste boli riadne písomne vyrozumený generálnym riaditeľom ZVJS písomnosťami č. GR ZVJS-31-23/13-2016, respektíve č. GR ZVJS-31-24/13- 2016.

Dňa 29. 11. 2016 bolo z GP SR postúpené GR ZVJS Vaše ďalšie podanie z 01. 11. 2016 s vecným označením „Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže v súvislosti s vybavením žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, sp.zn. GR ZVJS-31-23/13-2016 a sp.zn. GR ZVJS-31-24/13-2016“, na základe ktorého Vás generálny riaditeľ ZVJS upovedomil, že Vaše žiadosti vybavované pod ev. č. GR ZVJS-31-23/13-2016 zo dňa 31. 08. 2016 a GR ZVJS-31-24/13-2016 zo dňa 06. 09. 2016 boli vybavené v súlade so zákonom. Zároveň Vás generálny riaditeľ ZVJS informoval, že podľa § 65dk ods. 9 zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže, proti vybaveniu žiadosti (žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti) nemožno podať novú žiadosť.»

11. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci nie je úlohou ústavného súdu zastupovať všeobecné súdy, v danom prípade iné orgány verejnej moci, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov v rámci im zverených kompetencií legislatívne vymedzených. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

Inými slovami, ústavný súd predstavuje ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú (III. ÚS 149/04).

12. Súčasťou obsahu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda právo účastníka konania na také odôvodnenie úradného rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom ochrany (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, I. ÚS 110/07, III. ÚS 2/09 a iné).

13. Skutkové a právne závery orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody zaručeného v ústave alebo v medzinárodných zmluvách o ľudských právach a základných slobodách (III. ÚS 38/05, III. ÚS 278/06).

14. Po oboznámení sa s obsahom upovedomenia generálnej prokuratúry sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 z 24. apríla 2017 (aj v spojení s dôvodmi vyplývajúcimi z upovedomenia generálnej prokuratúry sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 zo 17. marca 2017) ústavný súd konštatuje, že prokurátor generálnej prokuratúry vybavujúci sťažovateľov opakovaný podnet konal v medziach svojej právomoci a v súlade predovšetkým s príslušnými ustanoveniami zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), v interpretácií ktorých nezistil rozpor s ich obsahom a účelom, pričom jeho úvahy sú legitímne, právne akceptovateľné a ústavne súladné, po preskúmaní ktorých ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť so sťažovateľom namietaným porušením základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Vzhľadom na podrobnú a precíznu právnu argumentáciu generálnej prokuratúry vyslovenú predovšetkým v jej upovedomení sp. zn. IV/2 Gn 183/16/1000 zo 17. marca 2017, ktorá vyčerpávajúcim spôsobom obsiahla právnu podstatu predmetnej právnej veci sťažovateľa

s odkazmi aj na príslušnú právnu úpravu, nie je potrebné z pohľadu ústavného súdu uvádzať ďalšie podporné/vysvetľujúce argumenty. Tento záver ústavného súdu zakladá dôvod odmietnutia sťažovateľom podanej sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

15. V nadväznosti na uvedené ústavný súd dáva sťažovateľovi do pozornosti aj svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej je súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu (podaniu) vyhověli (I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06). Navyše, kompetencie ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti dané mu ústavou vylučujú jeho právomoc revidovať zákonom danú právomoc orgánov verejnej moci, a to vrátane kompetenčných právomocí orgánov prokuratúry v konaní podľa § 31 a nasl. zákona o prokuratúre, pokiaľ výkon tejto právomoci nebol ani svojvoľný, ani arbitrárny.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok v nej uvedených. Zároveň stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. augusta 2017